

КРИВИЧНА ПРИЈАВА

Година 07. 07. 2020

Против: [REDACTED] Бечеја, [REDACTED] начелника
општинске управе општине [REDACTED], што је у Бечеју, доношењем [REDACTED]

Поштом [REDACTED]

1. Решења о распоређивању на радно место и утврђивање звања и коефицијента ~~Др. Бранимир Милоше~~ број: [REDACTED] од 18.03.2019 године и
2. Решења о трајном премештају, број: [REDACTED] од 06.09.2019. године,

он лично као одговорно лице - руководилац органа општинске управе, надлежан за распоређивање запослених, искоришћавањем свог службеног положаја или овлашћења, тј. прекорачењем границе свог службеног овлашћења (незаконито), извршио распоређивање на радно место у општинској управи [REDACTED] те тиме њој прибавио корист (увећану зараду и неосновано напредовање у звању), и теже оштетио права других службеника који имају услове за напредовање, и буџет општине [REDACTED].

чиме би учинио кривично дело **Злоупотреба службеног положаја** из члана 359 Кривичног законика.

Образложење

1. Решењем о распоређивању на радно место и утврђивање звања и коефицијента ~~Др. Бранимир Милоше~~ број: [REDACTED] од 18.03.2019 године, окривљени је прекорачењем границе службеног овлашћења (јер на овакву радњу није био овлашћен у закону) запосленој обезбедио неосновано напредовање у звању, - одређује јој **звање саветник** као и **укупан коефицијент за обрачун зараде 20,86** (основни 10,77, додатни 8,20 са увећањем од 10%) на који нема право.

Да би запослени био распоређен у звање саветник потребно је да има поред прописане стручне спреме, претходно (пре распоређивања) **најмање 3 године радног искуства у струци.**

Чланом 68 а Закона о запосленима у АП и јединицама локалне самоуправе ("Сл. гласник РС", бр. 21/2016, 113/2017, 95/2018 и 113/2017 - др. Закон) је прописано: „Под радним искуством у струци у смислу одредаба овог закона

*подразумева се радно искуство на пословима у оквиру **захтеване врсте и степена стручне спреме**, односно образовања које се захтева за радно место чије послове службеник обавља.“*

Запослена **[REDACTED]** је стекла диплому обима 240 ЕСПБ бодова дана **15.06.2017** године, а окривљени је извршио распоређивање решењем од **18.03.2019** године. **Запослена је до распоређивања 18.03.2019** (по решњу од 2007 такође у прилогу), по стању документације коју смо добили на основу захтева за слободан приступ информацијама од јавног значаја, **била распоређена на пословима да средњом стручном спремом**, дакле уопште није остваривала радно искуство у струци (по врсти и степену стручне спреме). Наиме, запослена је пре овог распоређивања радила у општинској управи дуже од 5 година, што јој замењује приправнички стаж, чиме је **могла стећи звање млађег саветника**, а након три године радног искуства у струци, звање саветника односно са још две (укупно 5 година) звање самосталног саветника.

Запослена је морала бити најпре распоређена на радном месту са звањем **млађи саветник**, јер је само за то испуњавала услове у време распоређивања из члана 63 став 2 Закона о запосленима у АП и јединицама локалне самоуправе.

После **18.03.2019** године, запослена је морала радити **3 године да би уопште могла постати саветник**. Дакле она још увек не испуњава услове ни за то звање. Запослена је могла имати основни коефицијент односно додатни коефицијент са додатних 10% увећања који је предвиђен за млађег саветника, а не 20,86 како је утврђено у том решењу. Решење у образложењу уопште не говори о испуњености услова конкретне запослене као ни на основу чега је утврђено звање, и како и када је испунила услове за то радно место, уопште речено да се не погледа диспозитив то би могло бити било чије решење.

Докази:

- Копија Дипломе Високе школе модерног бизниса, Београд на име **[REDACTED]** издате **[REDACTED]** са податком о дипломирању на дан **[REDACTED]** године,
- Решење о распоређивању на радно место и утврђивање звања и коефицијента **[REDACTED]**, број: **[REDACTED]** од **18.03.2019** године,

- Решење о распоређивању на радно место и утврђивање звања и коефицијента ~~██████████~~, број: ~~██████████~~ од 24.04.2007 године,
- Члан 62 став 2 Закона о запосленима у АП и јединицама локалне самоуправе ("Сл. гласник РС", бр. 21/2016, 113/2017, 95/2018 и 113/2017 - др. Закон) : „ За рад на пословима у звању саветника службеник мора да има стечено високо образовање на основним академским студијама у обиму од најмање 240 ЕСПБ бодова ... и најмање три године радног искуства у струци.“
- Мишљење министарства државне управе и локалне самоуправе број 011-00-55/2020-20 од 25.05.2020 године, пракса Врховног касационог суда
- члан 63 став 2 Закона о запосленима у АП и јединицама локалне самоуправе, је прописано да „За рад на пословима у звању млађег саветника службеник мора да има стечено високо образовање на основним академским студијама у обиму од најмање 240 ЕСПБ бодова, ... и завршен приправнички стаж или најмање пет година проведених у радном односу код послодавца...“

2. Решењем о трајном премештају, број: ~~██████████~~ од 06.09.2019. године за запослену ~~██████████~~ окривљени је прекорачењем границе службеног овлашћења (јер на овакву радњу није био овлашћен у закону) запосленој обезбедио неосновано напредовање у звању, - одређује јој **звање самостални саветник** као и **укупан коефицијент за обрачун зараде 22,50** (основни 12,05 додатни 8,40 са увећањем од 10%).

Да би запослени био распоређен у звање самостални саветник потребно је да има поред прописане стручне спреме, претходно (пре распоређивања) **најмање 5 година радног искуства у струци.**

Чланом 68 а Закона о запосленима у АП и јединицама локалне самоуправе ("Сл. гласник РС", бр. 21/2016, 113/2017, 95/2018 и 113/2017 - др. Закон) је прописано: „Под радним искуством у струци у смислу одредаба овог закона подразумева се радно искуство на пословима у оквиру **захтеване врсте и степена стручне спреме**, односно образовања које се захтева за радно место чије послове службеник обавља.“

Запослена ~~██████████~~ је стекла диплому обима 240 ЕСПБ бодова дана ~~██████████~~ године, а радно искуство по врсти и степену стручне спреме почела је да остварује тек распоређивањем **18.03.2019** (са недозвољеним

звањем како је објашњено под 1) а окривљени је извршио распоређивање решењем од 06.09.2019 године. Да би дошла до тог звања запослена је требала да ради најмање 5 година (најраније 18.03.2024).

Докази као и горе и:

- Решење о трајном премештају, број: ██████████ од 06.09.2019. године Решење о распоређивању на радно место и утврђивање звања и коефицијента ██████████, број: ██████████ од 18.03.2019 године,
- члан 61 став 2 Закона о запосленима у АП и јединицама локлане самоуправе, је прописано да *„За рад на пословима у звању **самосталног саветника** службеник мора да има стечено високо образовање на основним академским студијама у обиму од **најмање 240 ЕСПБ бодова ... и најмање пет година радног искуства у струци.**“*

Не постоји ни основ да се службеник распореди на непосредно више радно место у смислу одредбе члана 133 е Закона о запосленима у АП и јединицама локалне самоуправе, која за изузетно распоређивање захтева да службеник има најмање 2 пута заредом оцену „истиче се“ јер окривљени није толико пута извршио оцењивање запослених – јер се по истом члану оцене из претходних напредовања не узимају у обзир (став 4).

Окривљени није запослене оцењивао редовно, за чега је прекршајно кажњаван, а од дана дипломирања (15.06.2017 године) запослену је први пут могао оценити у са новом стручном спремом у 2018, 2019 и 2020 године. Дакле највише 3 пута. Запослена је напредовала у 6 месеца а оцењивање се врши једном годишње...

Такође, запослена није могла бити иницијално распоређена са звањем саветник јер како је показано у вези решења под бројем 1, није за то испуњавала услове, па није могла за 3 године од дипломирања ни на један допуштен начин распоређивања (ни редовно ни изузетно) бити распоређена и добити звање самостални саветник.

Окривљени у образложењу решења ни не наводи као основ изузетно или редовно напредовање. Образложење уопште не говори о запосленој која се распоређује, не говори ни када је стекла звање нити образлаже како и на основу чега је утврђено да она испуњава потребне услове. У образложењу се наводи „потреба посла у Одсеку за Финасије“ таква измишљотина нема никакве везе са законом, тј. не представља правни основ да неко **прескочи 3 звања за 6 месеци** (у периоду од 08.03.2019 до 06.09.2019 године). То је правно немогуће – искључено. У питању је чиста злоупотреба.

У образложењу наводи да је место упражњено на основу Споразума о преузимању службеника од 02.08.2015 односно од 15.09.2019 - које споразуме је исто окривљени потписао. Што је то урадио ако му службеници требају. То су били изузетни службеници који су се баш показали, нарочито ~~████████████████████~~. Даље наводи да нема начелника Одељења за финансије од 01.03.2019, што исто нема никакве везе, већ доводи у питање како је вршено оцењивање у том одељењу и због чега није именовано некога да замењује одсутну. Све околности је сам произвео својим одлукама - да потпише два споразума о преузимању, односно да никога не распореди на место начелника одељења, **и сада ће се на све те околности позивати, као да су крајња нужда - али нису крајња нужда околности које је сам окривљени произвео и то свесно и намерно.**

У управи постоји читав низ службеника одговарајуће стручне спреме који имају потребне услове за напредовање у звању тј. имају одговарајући број година потребног радног искуства у струци, али окривљени злоупотребљавајући свој положај пречи напредовање тих службеника а без правног основа у звању унапређује наведеног службеника.

Члан 20 став 3 КЗ допушта нехатно изазивање опасности коју учинилац отклања делом, о чему нема ни говора, а и то само као о могућем основу ублажавања казне.

По члану 82 Закона о запосленима у АП и јединицама локалне самоуправе, при попуњавању извршилачког радног места предност има премештај службеника са или без напредовања, али чланом је прописано да то мора бити **друго одговарајуће радно место**, а чланом **113 да је одговарајуће радно место јесте оно радно место чији се послови раде у истом звању као послови радног места са кога се службеник премешта и за које службеник испуњава све услове.**

Окривљени у образложењу решења од 06.09.2019 године наводи чланове 112 и 114 Закона, али баш „испушта“ члан 113 њега „не види“ односно јасно је да неће да види - јер зна и мора знати да запослена услове не испуњава.

Иначе радно место руководиоца, на коју је распоредио, по члану 59 став 2 Закона о запосленима у АП и јединицама локалне самоуправе, уопште не мора да има више звање, дакле могао је да промени систематизацију. Наиме, ова одредба (члана 59 става 2) брани да радно место буде у нижем звању од осталих радних места, али може бити у истом... Значи и тај изговор отпада, тј. да је морао да јој да јој да звање да би је распоредио.

Што није променио систематизацију (а мењао је неколико пута између осталог и што је Уставни суд поништио као незакониту)...

Истичемо још и то да окривљени није могао да не зна за ове одредбе закона, прво превише је добро плаћен за то што ради, а друго већ је годинама начелник управе, треће не познавање права га не оправдава.

Зна он одлично све ове одредбе, радње је сматрамо извршио свесно и намерно са директним умишљајем. У прилог томе достављамо и налаз Државне Ревизорске Институције, где је ДРИ јасно ставио до знања окривљеноме да не може на овакав начин распоређивати запослене.

ДРИ је 2017 јасно навео на страни 4, додатка 4 тога налаза (у прилогу), управо члан 62 став 2 Закона о запосленима у АП и јединицама локалне самоуправе (који је овде наведен код доказа тачке 1) где је управо указао: „Општинска управа ██████ је у 2017. године обрачунала и исплатила 319.848 динара **запосленом лицу на радном месту комунални инспектор I који није испуњавао прописане услове**, што није у складу са Правилником о организацији и систематизацији радних места у органима и службама општине ██████ **чланом 62. став 2. Закона о запосленима у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе** и чланом 56. став 4. Закона о буџетском систему.“

Упркос томе, окривљени свесно и намерно понавља кршење закона на исти начин 2019 године, како је горе показано.

Материјална корист коју је запослена неосновано остварила представља разлику између припадајуће зараде и исплаћене зараде нето. Нематеријална корист коју је запослена неосновано стекала представља прекоредно утврђивање вишег звања за које не испуњава законске услове.

Штета за буџет представљају исплаћене разлике припадајуће и исплаћене зараде бруто за запослену. Штета се чини осталим запосленима којима се ускраћује напредовање, упркос томе да су испунили услове за стицање вишег звања, јер је број запослених са вишим звањем у управи ограничен на 20%, па је унапређивање запослених на овај начин аутоматски блокира напредовање осталих запослених који имају услове за напредовање.

Доказ: копија релевантне стране извештаја ДРИ за 2017 годину.

Предлажемо

с обзиром да се ради о кривичном делу које се гони по службеној дужности, да тужилаштво као месно надлежно, против окривљеног [REDACTED] подигне оптужни акт због кривичног дела **Злоупотреба службеног положаја** из члана 359 Кривичног законика, да се у судском поступку прочитају понуђени писмени докази, као и да се изведу, по потреби, други докази, те да окривљени буде оглашен кривим и осуђен у складу са законом.

Како је **чланом 91 КЗ прописано** да нико не може задржати имовинску корист прибављену кривичним делом. Предлажемо да се одузме имовинска корист коју је стекла [REDACTED] а на основу члана 92 став 3 КЗ је то и обавезно: „Ако је кривичним делом прибављена имовинска корист за другог та корист ће се одузети.“

Чланом 112 тачком 36 КЗ је прописано: „Имовинска корист је добро сваке врсте, **материјално или нематеријално**, покретно или непокретно, процењиво или непроцењиво и исправа у било ком облику којим се доказује право или интерес у односу на такво добро. Имовином се сматра и приход **или друга корист остварена, непосредно или посредно, из кривичног дела**, као и добро у које је она претворена или са којим је помешана.“

На основу истог предлажемо и да јој се одузме звање као незаконито стечено, те као последица кривичног дела пониште:

Решење о трајном премештају, број: [REDACTED] од 06.09.2019. године и Решење о распоређивању на радно место и утврђивање звања и коефицијента [REDACTED] број: [REDACTED] од 18.03.2019 године, као незаконити и неправилни у целости.

У Бечеју, дана 04.07.2020 године

ПОДНОСИОЦИ ПРИЈАВЕ:

[REDACTED]

[REDACTED] Атина, 26. Бечеј

[REDACTED]

[REDACTED] Бечеј